

De liefde voor het platteland

Door Janine Hoekstein

Het kastje van de rommelmarkt, een schilderij uit de erfenis: u vraagt zich ongetwijfeld af wat dat nu waard is. Meer dan vijftienhonderd lezers kwamen met hun spullen en prullen al naar de vijf taxatieavonden van deze krant om erachter te komen. Dat leverde vrolijke én teleurgestelde gezichten op. Maar altijd mooie verhalen! Deze week: een tekening van de molen van Garsthuizen.

De eigenaar, een lezer uit Assen:

Dit is een voorstudie van een schilderij van Jannes de Vries, lid van De Ploeg, is ons verteld. En dat geloven we dan maar onmiddellijk. We wisten er al wel wat van, maar hadden zo onze twijfels of het wel een echte De Vries was: zijn latere werk is heel anders, veel kleurrijker. Maar dat komt dus blijkbaar doordat dit slechts een voorstudie is. Het gaat om de molen van Garsthuizen. We zijn er erg gehecht aan, omdat die molen eigendom is geweest van familie van ons. We hebben het geërfd van een oudtante. Vorig jaar hebben we het nog opnieuw laten inlijsten; er zat een heel lelijke jaren vijftig lijst omheen."

De taxateur, Geert Ziengs: "Jannes de Vries, ook wel genoemd 'de geboren teke-

Tekening van Jannes de Vries, twintigste eeuw, taxatiewaarde 1200 euro.

Foto: DvhN/Corné Sparideans.

enaar', werd geboren op 29 mei 1901 in Meppel. Hij haalde zijn tekenakte op de Rijksnormaalschool van tekenleraren in Amsterdam. De kosten van deze opleiding werden voor een groot gedeelte gedragen door zijn

voormalige werkgever, zijn ouders zagen in zo'n opleiding weinig toekomstperspectief. Na Amsterdam studeerde Jannes met veel plezier in Parijs aan het prestigieuze 'Ecole Nationale Supérieure des Beaux-Arts'. Hij

schrijft hier zelf over: 'Het is een fijne tijd want het kookt en het bruist hier'. Na een studiereis door Italië en Noord-Afrika kwam hij 1924 naar Groningen om les te geven aan het Stedelijk Gymnasium. Hij werd lid van De Ploeg, waarvan hij in 1926 zelfs een half jaar voorzitter was. In dat jaar had hij ook een overzichtstentoonstelling van zijn werk, waarover de recensent van het Nieuwsblad van het Noorden schreef: 'Deze schilder heeft een geheel ander palet dan de meeste Ploeg-leden, die in hun kleurenkeuze bij de jonge Duitsers aansluiten. De Vries lijkt meer verwant te zijn aan de Fransche schilders, herinneringen aan Gauguin worden gewekt'. Wie het werk van Jannes de Vries een beetje kent weet waar dit commentaar op slaat. Zijn heldere, bijna felle, kleurrijke manier van werken werd in de jaren dertig uitbundiger, en hij kreeg ook dezelfde ongeneeslijke ziekte die veel andere Ploeg-leden ook hadden: liefde voor het Groninger en Drentse platteland. De landschappen van Jannes de Vries kregen dan ook de stereotype Ploeg-composities van wegglijdende wegen en weilanden in een verre horizon. Van overzichtstentoonstellingen hield hij niet, 'het laatste werk is het beste werk', vond hij zelf. Hij was erelid van De Ploeg en ontving in 1970 de culturele prijs van Drenthe. Jannes de Vries overleed in Groningen op 85-jarige leeftijd.

Met medewerking van Veilinghuis Methusalem.

DvhN 19-10-02